

Arrest

nr. 156 062 van 4 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN BEURDEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, Pashtoun van origine en afkomstig te zijn uit het dorp X, gelegen in Syagerd (Ghorband) district van de provincie Parwan (Afghanistan), waar u woonde tot uw vertrek naar België. Uw broer werkte als kok in het districtshuis. Op een dag werd uw broer gestopt door de taliban. De taliban zei hem dat hij zijn werk moest beëindigen en voor de taliban moest komen werken.

Uw broer ging hierop niet in en bleef zijn werk verderzetten. Hierop werd hij gekidnapt. Nadat uw broer één dag en één nacht vermist was stapten de ouders van uw dorp zijn naar de taliban. Hierop werd hij

vrijgelaten. Indien hij niet zou stoppen met zijn werk zou hij gedood worden. Uw broer bleef twee dagen thuis, maar begon daarop terug te werken. Enkele dagen later kwam de taliban naar jullie huis. Ze sloegen uw vader en zeiden hem dat hij uw broer moest overtuigen te stoppen met zijn werk. Bij zijn terugkomst zei uw broer dat hij met de taliban zou gaan vechten. Uw vader liet dit niet toe en uw broer bleef zijn werk verderzetten. Drie maand voor uw vertrek werd uw broer opnieuw gekidnaptd door de taliban. De dag na zijn ontvoering lieten de taliban het dode lichaam van uw broer achter bij jullie thuis. De taliban kwam daarna opnieuw naar u thuis. Nu was het uw beurt om de taliban te vervoegen. Uw vader zei dat hij dat met u moest bespreken. U wilde de taliban vervoegen om uw broer te wreken, maar uw vader liet dit niet toe. De taliban kwam opnieuw naar uw vader. Hij zei hen dat u ziek was en een beslissing zou nemen eens u beter was. Uw vader regelde ondertussen uw vertrek uit Afghanistan, Uw reis duurde ongeveer 4 à 5 maand. U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk naar België. Op 26 april 2015 kwam u uiteindelijk aan in België, waar u de volgende dag asiel vroeg. U hebt geen contact meer met uw familie sinds uw vertrek uit Afghanistan. U vreest dat de taliban ondertussen uw vader heeft gedood.

U bent niet in het bezit van documenten.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw recente herkomst. U slaagde er verder niet in om doorleefde verklaringen af te leggen over uw beweerde regio van herkomst, het dorp Wazghar in het district Syagerd/Ghorband. Uw kennis over bovenvermelde regio is bovendien uiterst beperkt. Op de vraag om iets te vertellen over uw dorp slaagde u er niet in een beschrijving te geven van uw dorp en regio (CGVS, p. 22). U zei enkel dat er bomen, bergen, een vallei en dorpen zijn (CGVS, p. 22). De namen van deze dorpen kent u niet. U sprak enkel van het dorp van de Hazara's, "hoger dorp" en "lager dorp" (CGVS, p. 22). Op de vraag naar andere dorpen, eventueel dorpen die verder weg liggen, zei u dat deze er niet zijn (CGVS, p. 23). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (AIMS map), blijkt dat er wel degelijk dorpen in de ruimere omgeving van Wazghar liggen. Verder wist u te vertellen dat er in uw regio een rivier stroomt, maar de correcte naam van deze rivier kent u niet. U vermoedt dat deze de Syagerd rivier noemt, maar weet het niet zeker. Voorts kent u ook geen enkel ander district in provincie Parwan (CGVS, p. 23). De provinciehoofdstad van Parwan alsook aangrenzende provincies van de provincie Parwan kent u evenmin (CGVS, p. 22 en 23). Voorts moest u eveneens het antwoord schuldig blijven op de vraag welke munten en geldbriefjes actueel in Afghanistan in gebruik en/of in omloop zijn. U gaf de "Roepie" aan, terwijl de officiële munteenheid van Afghanistan de "Afghani" is (CGVS, p. 25). Op de vraag naar belangrijke, invloedrijke personen in uw regio zei u enkel te hebben gehoord van Basir Salangi, de gouverneur en van Sher Aga, volgens u tot zeer recent het hoofd van het district. Volgens de beschikbare was niet een zekere Sher

Aga maar wel Muhammad Sayeed Sediqi tot recent districtshoofd in Parwan. Ook over de aanwezigheid van de taliban en/of talibanactiviteiten in uw regio district legde u uiterst vage verklaringen af. U weet enkel te zeggen dat de taliban aanwezig is in uw regio, dat de taliban een keer vocht tegen de regering, dat hierbij een Amerikaans vliegtuig beschoten werd en dat dit vliegtuig uiteindelijk iedereen doodde door een bombardement (CGVS, p. 19).

Met betrekking tot uw herhaalde verwijzing naar het feit dat u ongeschoold bent en bijgevolg nauwelijks, niet of niet correct kan antwoorden op vragen over uw regio van herkomst moet worden opgemerkt dat er zelfs van een ongeschoolde redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij op vragen uit zijn directe leefwereld een (correct) antwoord kan geven. Bovendien zijn er ernstige redenen om te twifelen aan het door u aangemeten profiel van ongeschoolde zoon die omwille van economische redenen nooit naar school ging en zijn vader hielp in zijn 2 tuinen waarop hij abrikozen, amandelen en braambessen hield en waarop 3 familieleden werkten (CGVS, p. 7). U geeft aan dat uw vader (een deel van) de oogst verkocht en dat dit jullie enige bron van inkomsten was. U slaagt er echter niet hierover gedetailleerde informatie te geven. Over de teelt van abrikozen en amandelen weet u niet meer te zeggen dan dat de bomen water en meststof moeten gegeven worden en dat de oogst ergens in de zomer plaats vindt; de juiste maand waarin dit was wist u niet aan te geven. (CGVS, p. 26,27). Daarnaast wist u evenmin te zeggen aan welke prijzen en waar de oogst precies werd verkocht (CGVS, p. 7). Ook de hoeveelheid oogst die jullie jaarlijks bij benadering konden binnenhalen, is u onbekend (CGVS, p. 27). Uw verklaring dat u dit niet weet omdat uw vader die zaken deed en u daar geen interesse in had, is weinig ernstig en niet geloofwaardig gezien het feit dat dit ook uw hoofdactiviteit was en de oogst uit de tuinen van uw vader tevens de enige bron van inkomsten van u en uw familie uitmaakte (CGVS, p. 6 en 7).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt recentelijk afkomstig te zijn uit het district Syagerd/Ghorband gelegen in de provincie Parwan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Syagerd/Ghorband gelegen in de provincie Parwan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Aan bovenstaande dient nog toegevoegd te worden dat ook de door u aangehaalde problemen niet geloofwaardig zijn. Zo zijn vooreerst uw verklaringen over het werk van uw broer als kok in het districtshuis geenszins overtuigend of aannemelijk. Als u gevraagd werd meer over het werk van uw broer te vertellen, antwoordde u zelf al dat u daar niet veel van weet (CGVS, p. 11). U kon niet antwoorden op de vraag waar uw broer leerde koken. U kon enkel zeggen dat hij twee maanden had gewerkt met de vorige kok werkzaam in het districtshuis (CGVS, p. 12). Ook op de vraag wie de persoon was die uw broer deze functie bezorgde kon u enkel vaagweg zeggen dat het hij een vriend van uw vader was (CGVS, p. 15). Zijn naam of uit welk dorp hij afkomstig was wist u niet te zeggen (CGVS, p. 15). Wanneer u verder gevraagd wordt wat meer in detail te vertellen over een werkdag van uw broer als kok in het districtshuis, antwoordde u dit niet te weten (CGVS, p. 12). Ook op de vraag naar de collega's van uw broer bleef u het antwoord schuldig (CGVS, p. 12). Ook op de vraag voor wie uw broer juist moest koken bleef u oppervlakkig. U stelde dat hij moest koken voor soldaten in het districtshuis, zonder hierover extra informatie te kunnen aanreiken (CGVS, p. 12). Wat later tijdens hetzelfde gehoor zei u dan weer dat hij kookte voor de politie (CGVS, p. 12). Verder wist u niet of uw broer ooit voor het districtshoofd heeft gekookt (CGVS, p. 14). Indien uw broer, zoals u aangaf, daadwerkelijk bijna twee jaar zou gewerkt hebben als kok in het districtshuis en dagelijks na het werk naar huis kwam (CGVS, p. 13), kan verwacht worden dat u toch enige details zou kennen over zijn opleiding en/of werkzaamheden als kok, temeer daar zijn werk als kok bij het districtshuis de aanleiding was voor de problemen die u aanhaalde.

Ook wat betreft de problemen die u broer kende met de taliban bracht u weinig gedetailleerde en weinig doorleefde verklaringen aan. Zo kon u geen specifieke informatie geven over de ontvoering, en opsluiting van uw broer (CGVS, p. 17). Als verklaring stelde u niet veel vragen te hebben gesteld aan uw vader (CGVS, p. 17). U kon ook geen informatie geven over de manier waarop de dorpsoudsten uw broer vrij kregen en u wist evenmin of er al dan niet losgeld werd betaald voor de vrijlating van uw broer (CGVS, p. 18). Ook uw bewering dat u na de ontdekking van het dode lichaam van uw broer bewusteloos zou zijn gevallen, en pas terug bij bewustzijn zou zijn gekomen nadat uw broer al begraven was (CGVS, p. 20), is weinig ernstig.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het

ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 2 juni 2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 28). U werd er eveneens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België (CGVS, p. 2). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, p. 2 en 28). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2 en 28). U reageerde hierop enkel door te stellen dat u de waarheid vertelde en eerlijk vertelde wat u wist (CGVS, p. 28). Uw advocaat vulde hierbij aan dat uw opleiding laag was en u nooit uw regio verliet (CGVS, p. 28). Zoals eerder werd vermeld kan ook van een ongeschoolde redelijkerwijze verwacht worden dat hij op vragen uit zijn directe leefwereld een (correct) antwoord kan geven. Bovendien zijn er ernstige redenen om te twifelen aan het door u aangemeten profiel van ongeschoolde zoon die omwille van economische redenen nooit naar school ging en zijn vader hielp in zijn 2 tuinen..

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht en het algemeen zorgvuldigheidsbeginsel en schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), artikel 3 EVRM en artikel 9 EVRM.

Verzoeker betoogt dat hij analfabeet is en nooit enige scholing heeft gehad. Hij wijst erop dat zijn psychologische toestand in rekening zou moeten gebracht worden. Uit het relaas blijkt immers dat verzoeker meermaals traumatische ervaringen heeft moeten verwerken te beginnen met de dood van zijn moeder en het gegeven dat hij diende op te groeien in moeilijke omstandigheden met zijn vader en zijn broer. Vervolgens diende hij een fysiek trauma te verwerken, namelijk de val van zijn dak waaraan hij littekens heeft overgehouden die nog altijd zichtbaar zijn. Gelet op de afwezigheid van enige medische verzorging is het niet duidelijk wat de gevolgen hiervan waren doch is het mogelijk dat dit zijn intellectuele capaciteiten enigszins heeft aangetast. Uit het relaas blijkt ok duidelijk dat verzoeker de dood van zijn broer maar moeilijk kon vatten. Verzoeker die in een zeer afhankelijke positie leefde van zijn vader moest het land alleen verlaten.

Verzoeker meent dat er veel te weinig rekening is gehouden met zijn persoonlijke toestand zodat zijn geloofwaardigheid niet naar waarde is geschat. Er werd meermaals meegedeeld dat er problemen waren gedurende het interview doch hier werd hoegenaamd geen rekening mee gehouden. Verzoeker is om deze redenen van mening dat zijn asielaanvraag niet met de nodige omzichtigheid werd beoordeeld en derhalve hervormd dient te worden dat hem ondergeschikt minstens een nieuw gehoorverslag dient gegund te worden met de nodige aandacht voor zijn specifieke situatie.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij verwijst naar wat hoger reeds werd uiteengezet en wenst dezelfde argumenten te hernemen. Verzoeker heeft immers al aangegeven dat hij afkomstig is uit een regio die geteisterd wordt door de taliban waar er sprake is van discriminatoir geweld waar meermaals burgerslachtoffers vallen.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de het Commissariaat-generaal voor een nieuw gehoor.

2.2. Stukken

De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift nog volgende stukken: (i) medisch attest betreffende littekens ter hoogte van het hoofd, (ii) medisch attest betreffende de ontwikkeling van verzoeker, (iii) Islamitisch begraven: voorschriften en rituelen, (iv) Hedendaagse begrafenisrituelen in de islam.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Blijkens de bestreden beslissing wordt de asielaanvraag van verzoeker door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen afgewezen om reden dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden afkomst uit het dorp Wazghar gelegen in het district Ghorband in de provincie Parwan gelet op zijn uiterst gebrekkige kennis over zijn vermeende streek van herkomst en het dagelijkse leven aldaar. Zo blijkt dat verzoeker in het geheel geen beschrijving kan geven van zijn dorp en zijn regio, kan hij geen dorpen uit de directe omgeving benoemen, kent hij de Afghaanse munteenheid niet en benoemt hij deze verkeerdelijk als 'roepie', benoemt hij het districtshoofd verkeerdelijk en legt hij vage verklaringen af over de aanwezigheid van de taliban in zijn vermeende streek. Ook zijn profiel van ongeschoolde jonge man die zijn vader hielp bij het oogsten van abrikozen en amandelen in hun tuin is volstrekt ongeloofwaardig aangezien verzoeker niet de minste gedetailleerde informatie kan geven over voornoemde vruchten.

Verzoeker wijst op zijn analfabetisme alsook de fysieke en psychische traumata die hij heeft ondergaan als verklaring voor zijn onwetendheid en/of gebrekkige kennis.

De Raad merkt op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats moet nagaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is bijgevolg niet onredelijk is dat die overheid, zelfs wanneer de asielzoeker een document voorlegt waaruit zijn herkomst blijkt, tracht de kennis van betrokkene over de streek te toetsen. Het is te dezen niet kennelijk onredelijk dat de commissaris-generaal aan de verzoekende partij, ongeacht haar opleiding, ter zake de gegevens heeft gevraagd die in de bestreden beslissing zijn aangehaald. Uit vaste rechtspraak blijkt immers dat de asielzoeker, zelfs wanneer die slechts een lage scholing heeft genoten, in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn en zijn dagelijkse leven aldaar (RvS 15 januari 2003, nr. 114.475; RvS 27 januari 2004, nr. 127.477). Uit het aldus aangetoonde gebrek aan kennis mocht de Commissaris-generaal in redelijkheid afleiden dat de verzoekende partij niet het bewijs leverde van haar beweerde herkomst.

Verzoeker brengt nog twee medische attesten bij waaruit de psychische en fysieke letsels die hij heeft opgelopen zouden moeten blijken. Het medisch attest met betrekking tot de littekens ter hoogte van het hoofd stelt inderdaad twee littekens aan het voorhoofd vast zonder meer. Hieruit kan geenszins de oorzaak van de littekens worden afgeleid en al helemaal niet dat deze zijn intellectuele capaciteiten zouden hebben aangetast. Het tweede medisch attest stelt vast dat de arts "*de indruk*" heeft dat Mr Azimi een achterstand heeft wat betreft mentale en emotionele ontwikkeling en dat deze toestand niet gesimuleerd is. Deze "*indruk*" werd vastgesteld op grond van de consultatie maar ook op basis van de heteroanamnese van een kamergenoot en het overleg met een psychologe die verzoeker op consultatie zag. Een medisch attest uitgaande van een gewone huisarts bovendien gebaseerd op indrukken is uiteraard niet van die aard dat het onomstotelijk kan aantonen dat verzoekers cognitieve vaardigheden dermate zijn dat hij niet in staat zou zijn op alle aan hem gestelde vragen omtrent zijn kennis van het dagelijkse leven in zijn beweerde streek te antwoorden.

Gelet op wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker niet aantoonde afkomstig te zijn uit het dorp Wazghar gelegen in het district Ghorband in de provincie Parwan. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een beweerd verblijf in Afghanistan tot 2014 zodat er geen duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen of nog als hij uit een streek komt waar er geen risico op ernstige

schade aanwezig is. Bijgevolg is het dus van belang om te kunnen vaststellen uit welke regio in zijn land van herkomst verzoeker afkomstig is. Het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst is onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen reëel beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden immers zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Immers, bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt niet uit te sluiten dat de asielzoeker in een derde land het staatsburgerschap heeft waardoor de noodzaak aan internationale bescherming in het Rijk zou wegvallen (RvS 25 maart 2010, nr. 202.357; RvS 29 maart 2010, nr. 202.487). De onmogelijkheid om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoeker te beoordelen, waartoe in de bestreden beslissingen wordt besloten, is derhalve toe te schrijven aan het doen en (na)laten van verzoeker zelf.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 *juncto* artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER